

SURET

*Bu kadar mı bittik
bir merhabaya bile sabrımız kalmamış*

*Türk sinemasından kopma bir replik kadar
“ayrı dünyaların insanlarıyız” sevgilim
Adeta suni tenefüs gibi
konuşmamsı diyaloglarımız
herkes kendi monoloğunun peşinde
yakaladığı kan mezatı sözlerin
sessiz çığlığında
Olacak olan olur her zaman
Korkularımın figüranı değilsin ki
kaçtığım kadar kovalayasın beni
Hem hangi kaçak
nereye kaçmış
kendini içindekilerden kaçırarak*

*Suret;
demirden bir maske
yüregimin altı dişli
altın kafesinde
Zamanın ironisi
yokluğumuzun adım başı varlığında
bağımsız kelimelerin
vasıfsız cümlelere tutsak kalmışlığı
Münzevi karın tokluğu adeta
açlıktan ölmüş insanların
Yaprak dökümünde açan lale misali
tütsülenmiş bal mumu mistizminde
kendi başına
kendi giderinde bir yol
uçurum başı çiçekleri edasıyla
kanayan can pazarı
Ruhlar alınır
ruhlar satılır
başka bir imgede
bir başka anlama doğru
uzanan deli şairlerin nabzı*

*Farklıdır imgelerin diliyle
kelimelerin dili
İnanmadığın cümlelerle
yaşamadığın bir aşkın şiirini yazmak
kendi yarattığın kusursuz dünyanın merkezinden
ölümün zerafetine kapılıp
düşmek kadar zordur
intihar yüklü toprağa*

*Yabancı gelir ilk başta sana
anlayamazsın her ressamın her resmini.
her fırça tuvale vurulan
bir karmaşadır
kendine has bir lugattır
salt kendine ait olan yıkılmışlığıyla
En çok yasak kelimelerin
tamamlanmamış cümlelerinde kurulan
asansör boşluğu kalıplı sözcükleri ile
bir aşağı bir yukarı
devindirirken seni sanrılarının
anlarsın turuncu rüyaların
hayal mavisi gökkuşağını*

*Tamamlanmamış cümleler
yüreğimizde ki gizli suretler gibi
tanımsız, belirsiz bir belirginlikte izler bırakmış
geleceğin çingene kirliliği ile
yaşanmış yarınlarına
Kendindeliğinden ölürcesine ayrılmış
yeni ayrılıkların karmaşasından
bir başka karmaşaya doğru adarken kendini,
farkında olmadan sürüklendiği
kadın kokulu muammaların metresinde,
yaklaşımın üç buğusu kazanmış paslı jiletlerle
üzerinde hortlakların dans ettiği sunta kapıya
Şantiyeler boyu ilerleyen tozlu anlamlarıyla
tamamlanmamış sütunlarında
bütün bir kavrayışın yükünü taşıyan
özlem sarısı gözlerin
bir ömür düşünüyü kurduđu
vadesi geçmiş mutluluk senaryoları
çözumsuz bir bulmacanın bir yanıltmacanın
tüm cevaplarını hazırlayan sonlarda
yanılsamanın iplik örgüsü kurgularının
bir şair arsızlığında,
bir yargıç kararlılığında bozulması
Yaşama ölüm yüzüzlüğünde
çullanması karaborsa aşklarının
Her sorguladığında
yarım kalan ümitlerini
tavan arasında,
yıllarla olan mücadelesine yenik düşmüş
faklı cevaplarını alacaksın küflü sandıkların*

kelime diye gıncırdamalarında

*En sevdiği tarafından bir çukura indirilen ceset
Gözyaşlarından toylarla da süslense mezarı
En çok üstü toprakla örtülürken kırılır kalbi*

*Bazen akıp gider ellerinden
hayatı senin içi yaşam yapan herşey
Azgın suların ihtişamında
uçurumdan atar gibi kendini
senin kollarından bırakarak
düşer kayıpların
bulunamamış cehennemine
Tutamazsın uğruna ömrünü bağladıklarını
Ağır gelir insana
dünyanın merkezinde olmadığı gerçeği
Bir anda biter bütün şımarıklığın
anlayınca aslında
kainatın da bir merkez olmadığını*

*Son haddine kadar
kullanılmış sevgilerimiz
etrafa saçılmış kağıtlar gibi,
paçavralar gibi,
bilemiyorum belki Pheaton'un kaderi gibi,
belki de Pheaton hiç olmadı
Ayrılık hayatın içinde
yaşamla en çok bağdaştırılan kavram
--Yoksa bir kelime mi,
anlamından öte anlam yüklenen--
Ayrılık bir atkının
kendine karavat süsü vererek
boynunda bütün şehvetiyle
bir anaconda zerafeti ile düğümlemesi
Peki gerçekte ne olmalıydı aşk
Hep senin kazandığın bir oyun mu
Romeo ve Julliette gibi bir trajedi mi
ya da Hamlet gibi bir oyuncu mu
Kimdi Hamlet
Bir deli mi, kaçık mı,
Hayatın kendine pamuk yumuşaklığında
sunduğu ihanetin
sessiz silahı mı
Yoksa John Nash'ın sanrıları kadar
hayal ürünü mü
Hangi hayalin, hangi ürünü*

*Belki de beni duyamayan sen değilsindir
Belki ben çıkaramıyorumdur sesimi
bağırmakta olduğum gecenin gamzesinden.
işlemek için kendi coğrafyanı
bilinmeyenin motifleri ile,
çarşaf gibi germek gerekiyor
karanlıklarını kavramların üstüne.
Geceye en çok atfedilen sıfat misali -kara-,
gömmelisin karanlıklarını günün ilk ışıklarına
Bu motifler ki
kurbana doymak bilmeyen
arsız tanrılarca öldürülmüş
vasfını yitirmiş eski tanrılarının
paleotik çağlarından kalma
size asla itiraf etmeyeceğim
eski bir inanç yüreğimde
bir ölüm akşamında çözeceğiniz*

*Karnlık şileplerin
paslı gövdelerine bakıyorum
yarı bellerine kadar
suya gömülmüşler
göz yaşı diye akıtığım
Yükleri ne ola ki
hasret mi, kaybolmuşluk mu?
yoksa şiirlerim mi
kimi zaman
kime yazdığımı bilmediğim,
kalıplara sığmayan sözcüklerin
şimdiki zamanın geçmiş zaman kipinde
geleceği aldatan kehanetlerle
izole edilmiş
tek kişilik intihar çözümlemesi
kaftyesizliği ile
her kelimedede ayrı ayrı hallerinle
anlatmaya çalıştığım*

